

საბაჟთო ჩანართი

ინტელექტი

თვითმმართველობა და განვითარება

www.intellect.org.ge

№19 / 2012

ვაჟა ბათაძე

ზაზა ბერიძე

როცა საყვარელ საქმეს პროფესიონალიზმით და ენთუზიზმით აკეთებენ

დღეისათვის დასაქმება საქართველოში უპირველესი და ვერჯერობით გადაუჭრელი პრობლემაა. სახელმწიფო ინსტიტუტები უმუშევრობას სხვადასხვა ხერხით ებრძვიან, თუმცა სიტუაციის პოზიტიური ცვლილებები ამ კუთხით ვერ არ იგრძნობა. გამონაკლისი არც აჭარაა, მოუხდევად ეკონომიკური აქტივობის ფოკუსის გადმონაცვლებსა. პრობლემის რეალური სურათის დახატვა მაშინ შეუძლებელია, როდესაც 2011 წელს არასამთავრობო ორგანიზაციამ, ახალგაზრდა მეცნიერთა კავშირმა „ინტელექტმა“, სოციოლოგიური გამოკითხვა ჩაატარა. გამოკითხვაში მონაწილეობა სუბიექტური პირობების (ქოლუფითი, ხელფაზური, ქედა, შუახევი, ხულო) 5 150-მა მოქალაქემ მიიღო. მოსახლეობის ძირითადი ნაწილისათვის აღნიშნული პრობლემა მოუგვარებელია. უმარტივესადაც თავს თვითდასაქმების იჩინებს, ხოლო თვითდასაქმების მალალი წილი სოფლის მეურნეობაზე მოდის.

„ყველა წიგნი, რაც მეფუტკრეობას შეეხება, თითქმის ზუბირად ვიცი. კითხვა ბავშვობიდან მიყვარდა. მთელი ცხოვრების მანძილზე ვიზარებდი სხვის გამოცდილებებს და სიბრძნეს თითოეული ადამიანიდან ვკრებდი. არასოდეს დღევანდელი დღის საქმე ხვალისთვის არ გადამიდგია. თუ ნებისმიერი ადამიანი ასე მოიქცევა, აუცილებლად მიაღწევს წარმატებას“

მი მეფუტკრეთა გაერთიანებაში და ეს ყველაფერი მაშინ, როდესაც თვითნასწავლი მეფუტკრე ვერ კიდევ 25 წლის იყო. ვაჟა ბათაძემ მეფუტკრეობის პარალელურად მებაღეობასაც მიჰყო ხელი. საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ მინა საკუთრებაში გადაიფორმა, ნელ-ნელა გაფართოვდა და ასე ჩამოყალიბდა წარმატებული ფერმერად. დღეისათვის 15 ტონა მანდარინი, 4 ტონა კივი, 1.5 ტონა თხილი და 2-3 ტონა თაველი მოშავავს, რომლის რეალიზაციაც, როგორც თავად ამბობს, არ უჭირს. წარმატების საკუთარი ფორმული აღმდგამი არ გასჭირვებია და პირველი, რაც გვიხარია, იყო - „მე არასოდეს დღევანდელი დღის საქმე ხვალისთვის არ გადამიდგია. თუ ნებისმიერი ადამიანი ასე მოიქცევა, აუცილებლად მიაღწევს წარმატებას. აგრეთვე საქართველო იძებლავს, განაგრძობს ღმერთი, მშენი არაფერს „გააფუჭო“ და სხვას დახედავს. მე პირადად რამდენი გაქორწინებულიც ვეხსენებო - ღმერთი ორმაც მამოღეს. რაც შეეხება უმთავრესს - ეს არის შრომისმოყვარეობა, ილინდ შრომა უნდა იყოს გონივრული, დაგეგმილი, რომ საქმე კარგად წავიდეს.“

სათვის სოფელში ერთ-ერთი ყველაზე წარმატებული ადამიანად ითვლება. ამჟამად კვირიკეში ის შვილიან, რძალიან და შვილიშვილებთან ერთად ცხოვრობს. ცხოვრების შუა-დღეზე იყო, როდესაც მეუღლე გარდაიცვალა. დიდმა დანაკლისმა სულიერად ვერ გატეხა. ის ისევ ახალგაზრდული შემართებით აგრძელებს ცხოვრებას და მომავალი თაობის გაზრდამდე დიდი წვლილი შეაქვს, რადგან თავად ბაბუას სიბრძნეზე გაზრდილი მოშავავს, როგორც ბაბუას ნასწავლი სიბრძნე ცხოვრების ბოლომდე ვაკვირებს.

მოუხდევად იმისა, რომ ქვეყნის მოსახლეობის უმეტესი ნაწილი სოფლის მეურნეობის სფეროშია დასაქმებული, თავად დარგი წარმოების მალალი მარეგულირებით ნამდვილად არ გამოირჩევა. მიზეზი სხვა ბევრ სირთულესთან ერთად დარგში მოღვაწეთა მკვეთრად დაბალი მოტივაციაა. არამოტივირებული ადამიანები ისედაც კრიზისულ მდგომარეობაში მყოფი დარგის შიგნით ვერ ახერხებენ შინა მეურნეობების განვითარებას და შედეგად ვერც მსხვილდებიან. თუმცა სასიხარულოა, რომ მაინც მოიძებნებიან ადამიანები, რომლებმაც განსაკუთრებული პირადი თვისებებით და გარემოებებზე სწორი ორიენტაციების ხარჯზე შეძლეს გაერღვიათ ეს მოვადობებელი წრე.

ვაჟა ბათაძე ერთ-ერთი იმ წარმატებული ფერმერთაგან, რომელიც წლების განმავლობაში საკუთარ პრინციპებს არ ლაღატობდა, შრომობდა და ყველა წინააღმდეგობის მოუხდევად შეძლო საკუთარი მიზნისათვის მიეღწია. როგორც თავად ამბობს, უმაღლესი განათლება არ აქვს, თუმცა საკუთარი თავის განვითარებაზე ძალიან ბევრს მუშაობდა.

ქობულეთის მუნიციპალიტეტში მისი ოჯახი საცხოვრებლად 1954 წელს შუახევიდან გადავიდა და ბინა სოფელი კვირიკეში დაიძირა. თავიდან ორ ოთახში, მშობლებთან და დასთან ერთად ცხოვრობდა. მამა ვეტერინარი იყო. მისი ვაჟაბერი, 60 მანეთი, ოჯახს არ ჰყოფნიდა, სწორედ ამიტომ სამხედრო საცავლებული სამსახურიდან დარუ-ენების შემდეგ ოჯახის ვაჟმა გადაწყვიტა მიეტეხა შემოსავლების წყარო და ცხოვრების პირობები გაუმჯობესებინა. ბევრი ძიების შემდეგ გადაწყვიტა მეფუტკრეობას მიჰყოლიდა. 2 ოჯახი ფუტკარი პირველ წელს 13 ოჯახად იქცა და სწორედ აქედან დანყო მისი, როგორც მეფუტკრის წარმატებები.

საგადასახადი რევიზიობას მოებრებულმა საქმიანობის სფერო სრულად შეიცვალა და საკალმასხე მეურნეობას ჩაუდგა სათავეები. სფეროს არ იცნობდა, თუმცა ბევრს კითხულობდა. მეგობრებზეც ესმარებოდა და დღეისათვის ერთ-ერთი წარმატებული მეთევზეა.

ჩვენ ვაგაცნობთ იმ ადამიანებს, რომლებმაც ცხოვრების მკაცრი კანონებმა ბრძოლის საკუთარი მეოთხედი გამოიყვანეს, წარმატების საკუთარი ფორმული შეიმუშავეს, მეურნეობის მოვლა ცხოვრების წესად აქციეს და წარმატებასაც მუხლმარაბული შრომის სანაცვლოდ მიაღწიეს.

მეფუტკრედ მუშაობდა სოფელი კვირიკის მეურნეობაში, შემდეგ გადაიყვანეს ქობულეთის რაიონში მთავარი ინსტიტუტორად, ბოლოს კი - ბათუმ-

ში მეფუტკრეთა გაერთიანებაში და ეს ყველაფერი მაშინ, როდესაც თვითნასწავლი მეფუტკრე ვერ კიდევ 25 წლის იყო.

„თევზის მოვლა ძალზე დიდ რისკთან არის დაკავშირებული, ხელშემშლელი ფაქტორებიც ბევრია, მაგრამ სწორი თვისებებითა და გამართული მეურნეობის შედეგად შედეგადმდე აუცილებლად მივიყვანას“ - ამბობს გურამ ბერიძე.

